Ayes.		Noes.	
1	Mr. K Ayyappan	1	Mr. K Achyuta Menon
2	,, C Barton Wright	2	,, M I Cherian
3	,, M A Chakko	3	Rao Bahadur Mr. T V Kasturi Ranga Ayyar
4	,, George Chakyamuri	4	Mr. C J Mathew
5	Dr. A G Menon	5	,, M D Narayana Ayyar
6	Mr. K G Nayar	6	,, I N Menon
7	,, K M Ibrahim	7	,, T Narayana Menon
8	,, E Ikkanta Warriar	8	,, P Nilakanta Menon
9	,, C N Ittiravi Namburi	9	Dr. D Raghavendra Rao
10	,, P S Kesavan Nambudiri	10	Rama Varmha Tampuran
11	,, M Krishna Menon	11	Mr. P V Raphael
12	,, P Krishna Menon	12	,, P V Subramania Ayyar
13	,, T K Nayar		**Neutrals.**
14	,, Joseph Pettah	1	Mr. A Eachara Menon
15	,, Popatlal Goverdhan Lalan	2	,, S S Kodar
16	,, T A Ramachandra Ayyar	3	,, P Krishna Menon
17	,, M K Raman	4	,, Paul Mampilli
18	,, P Raman Menon	5	,, P C Virkky
19	Dr. A R Menon		
20	Mr. A Sankara Poduval		
21	,, A Sankara Menon		
22	Dr. K Sankara Menon		
23	Mr. K P Vallon		

The House rose for lunch at 2 p. m. and met again at 3 p. m. with the President in the Chair.

(3) Remission of Land-tax.

Mr. Paul Mampilli—This Council recommends to the Government that, in view of the abnormal reduction in the value of the agricultural produce of the land, a remission of 12½ per cent of the land-tax be allowed to the tax-payers.

The resolution that stands in my name is one which I believe does not require much argument to commend itself to the acceptance of the Members of this House. I find from the agenda that 3 other Hon'ble Members belonging to different Taluks of the State have tabled similar resolutions. This fact shows that the grievance which is sought to be remedied by this resolution is one which has affected all the people throughout the length and breadth of the State. It is not peculiar to one particular part of the State. It concerns all the tax-payers of the State. It is only a truism to say that the world is passing through a period of acute economic depression, and our little State is not exempt from this calamity. Cochin, which is primarily an agricultural country, is feeling the effect of this depression in no less acute form. The prices of the produce of the land have gone down abnormally low. In spite of this low price, there is hardly any demand for the produce itself. The class of people who is the hardest hit by the economic depression is the persons who are cultivating the land. Paddy and cocoanut, the two chief produces of the land, have gone down so much in value

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

that it is doubtful whether anything would be left after meeting the cost of cultivation. Many people are unable to spend any money, even a single pie, for the purpose of improving the land. You will find cocoanut gardens simply lying waste without proper cultivation being done there. The result is that in addition to the great reduction in the price of the produce of the land, the produce itself has diminished in quantity owing to the deterioration of the land. There is really a dimunition in the return they get from the land. In these circumstances it is no wonder that people are unable to pay their tax. I may say that the mentality of our people is that if there is any possibility they will pay the tax. It is only out of sheer inability that they have been defaulting payment of tax. If you would turn to the pages of our Gazette you will find that sales and attachments of land for default of payment of tax are on the increase. The pages of the Gazette seem to be full of such notices. Further the majority of our agriculturists belong to that class of persons who are proverbially poor. Even in best of times, they are in the clutches of money-lenders. Their condition at this time is indeed deplorable. They have exhausted all their credit and there is none to accommodate them with loans any longer. It will be admitted on all hands, and I am sure the Official Members of this House also will concede, that these poor agriculturists deserve all sympathy and consideration. But what is the use of our lip-sympathy unless we are prepared to translate our sympathy into action by giving them some sort of relief in their distress? I believe the Hon'ble Members on the Government side will be one with us on the question of affording some relief to the agriculturists. But the difference of opinion can arise on the method of giving them the much needed relief. It is not possible to push up the price of the produce of the land nor is it possible to create an agency to purchase the produce of these people at a reasonable price. So, the one method by which we can alleviate their suffering seems to be to give some relief to them by reducing the demands that they are to meet with regard to the land. Give them a remission of a portion of the tax they have to pay. But it may be asked by the Hon'ble Members on the Government side, 'will it give them full relief'? It might not give them full relief in their distress. But will it be any ground to refuse them whatever little relief that we may be able to give them? I believe that something will be better than nothing.

Hopes have been entertained and expressed in this House that this depression will pass off in a short time. But the experience of the last two years does not lend colour to any hope being entertained in that direction. I have not tabled this

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

resolution with any idea to embarrass the Government. I realise that Government require money to carry on their day to day administration. I also realise that Government have involved themselves in big schemes which require a lot of money. Realising all these, I have tabled this resolution because I am equally alive to the deep misery and deplorable condition of the ryots. I need not emphasise that the landed proprietors are the backbone of the country. I say that on their prosperity depends the prosperity of the State. We must have a contented landed gentry. The Government have been accumulating surpluses every year for the last many years. I may say that they have been accumulating thus at the sweat of the brow of the present generation. What is the use of accumulating lakhs and lakhs in prosperous times? I am sure the reason for accumulating surpluses, at least one of the reasons, will be to utilise that surplus on a rainy day. I wish that a very small portion of that surplus at least may be utilised to give remission of tax to the tax-payers. It is not right or equitable that all our surpluses should be utilised for capital works, the benefits of which are to be reaped by the future generation. One possible objection may be raised that if remission is given it will not benefit the persons for whose benefit it is intended but it will benefit only the rich landlords. But I am sure that it will not be difficult to provide for such a contingency. It may be determined and made law that this benefit of remission which is given should affect the man who actually pays the tax, that is, the cultivating person, and not the landlord who formally pays it. I may say that my demand is only a moderate one. If the Government will accede to this modest request they will have earned the gratitude of the people of the State who are suffering acutely in these days of depression.

Mr. K. G. Nayar.—Sir, I wish to second this resolution in spite of an anticipated opposition from the Treasury Bench. In resolutions of this character which affect the revenue of the State one would naturally see that the administration of the State cannot get on without sufficient funds being at its disposal, and when Hon'ble Members of the Legislative Council introduce such resolutions that affect drastically the revenue collections of the State, it only stands to reason that the Government should rise up and say, "here are some resolutions which will naturally lead us to financial embarrassment", the oft-repeated cry which is prevalent throughout. But, Sir, in matters of this nature you must first look at it with a sympathetic eye, of course, trying to balance the budget as far as possible. We are now venturing on many a scheme, we find many a department being opened in the State. We find, when necessity arises, that there

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is ample scope for funds also to come forth for the rescue of the Government, as we all know the edict that "Necessity is the mother of invention". If only the Government will view the case of the ryots sympathetically, one can certainly appreciate the feeling or principle underlying this resolution and bring it into effect. I may just say a word or two and make a few suggestions regarding this resolution.

If you take the statistics of the entire collection of revenue in the State and the amount of revenue that is taxable on the Jenmam and Pandaravaka Verumpattam lands, you will see that one can probably, if necessity arises, exclude the Parambas and the Jenmam lands and reduce the taxation on the Pandaravaka Verumpattam lands. I offer it only as a piece of suggestion to the Government that if you are inclined to grant a remission of the revenue you need not stand on grounds of prestige and tradition, by saying that the revenue has been collected on a reasonable basis and if you go beyond it you will find yourselves in a paradoxical condition. There is no such thing. I am told by a responsible officer of the Government who has had something to do with the administration of revenue in the State that if you take statistics of those lands which are now assessed and rather too heavily and if the Hon'ble the Leader of the House will give us some figures to consider the principle of taxation then only we can arrive at a settlement by which some proportion of the revenue that is now taxed can be reduced, by which there will be ample relief afforded to the ryots. I may just say for the information of the House, it is not a new thing. It is known to you all, that ere long, if this trade depression were to continue and this acute economic depression were to prevail, the middle classes will be completely wiped out. Those who have had something to do with the Income-tax Department of British Malabar and who have come in contact with many a Jenmi and the way in which the revenue is taxed, will find that it is a lamentable state of things to see that the ordinary aristocrat is now so full of debts or is not able to meet the demands, that even in British Malabar, the condition now prevailing has exasperated them to such an extent that they have been forced to convene a meeting at Calicut with the Zamorin as President and they have now decided to wait in a deputation on His Excellency the Governor to see how far the resettlement of revenues can be revised and a land-tax remission given. This depression is felt everywhere and here. If you look at the price of cocoanuts and arecanuts at such a low level, you will certainly see, although the Leader of the House may say that there is no difficulty in collecting the taxes in the various taluks in the State, to what extent

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the agriculturist had been put to trouble in selling his produce and then paying the tax to the Government Treasury. Sir, would you believe me when I say that certain ryots have gone to the extent of pledging their ornaments and borrowing at a very high rate of interest, simply to avoid the sale of paddy, with the expectation that, perhaps, in the month of Karkadagam the price of paddy may run high when they can recoup the loss and redeem these properties now pledged? Such is the miserable plight of the agricultural population of the country and everybody will agree with me that they require some relief. They are voicing forth their grievances and they are asking us, "what are you doing in this Legislative Council, if our grievances are not redressed". It does not require any elaborate argument and every Hon'ble Member on the Treasury bench must have realised the pinch of poverty, in spite of the pay they draw on the first of every month. They must try to solve this problem by some constructive programme and not embarrass us on this side of the House. I would appeal to the House to accept the principle underlying the spirit of the resolution that has been tabled and other similar resolutions that are on the agenda and see that some constructive work is done by which some relief is afforded to the miserable population of the Cochin State now.

Mr. K. Ayyappan.—May I know what loss the Government will have to incur if this resolution is accepted—the probable loss?

Rao Bahadur Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—Rs. 1,41,282.

Mr. K. Ayyappan.—May I know from the mover of the resolution what is the percentage of the revenue that is taxed now—what percentage of the actual income?

Mr. Paul Mampilli.—The Government Member will be able to say.

Mr. K. Ayyappan.—I want only the approximate percentage.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Percentage of whose income? I do not know in what way we can give an answer. The percentage of each class of members, and the period have to be taken into consideration.

Mr. M. A. Chakko.—What percentage of the yield of the property is the taxation that is demanded of the persons enjoying the property.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—For what period?

Rao Bahadur Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—May I know whether the other resolutions are going to be pressed, so that I may avoid duplication of speeches?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. Ikkanda Warriar.—I am waiting for the fate of this resolution.

President.—The other motions are different. They are not similar.

Mr. K. Ayyappan.—I have not got my information.

Rao Bahadur Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—This is a very important resolution. It is painfully true that the prices of the agricultural produce have gone down. Government are as much concerned as the Hon'ble Mover of the resolution and his supporters are, with the suffering caused to the people by the fall in prices. I shall explain briefly our method of Land Revenue Settlement. The broad principles on which our Settlement is based are more or less identical with those in the Ryotwari tracts of the Madras Presidency. We introduced our Settlement in 1081 after very elaborate enquiries. The principles adopted broadly are the following:—

Niloms.—The principles for the settlement of assessment of lands are laid down in the Proclamation. In accordance with those principles, the Settlement Department divided soils into certain classes with reference to their mechanical composition, sub-divided them into sorts or grades with reference to their chemical and physical properties and other circumstances affecting their fertility, and attached a separate grain value to each grade after harvest experiments or any other similar satisfactory method. Necessary deductions were then made therefrom on account of vicissitudes of season, unprofitable areas and cultivation expenses. After this, soils of similar grain values, irrespective of their classification, were bracketted together in orders called *Tarams*, each with its own rate of assessment. These rates were further adjusted with reference to the facilities for irrigation and drainage possessed by the lands. For this purpose, Niloms were divided into three groups in section 8 of the Proclamation. The net produce thus arrived at was commuted into money at one fanam (four annas seven pies) per one Mudrakal or standard para of paddy. This commutation rate was based on the average of the 20 years preceding the settlement with some abatement for traders' profits and cost of transport to the market. The State demand of Pandaravaka Verumpattom niloms was fixed at one-half on this net produce.

Parambas.—Pandaravaka Verumpattom parambas with no taxable trees were assessed at rates varying from a rupee and a half to two annas per acre, with reference to the classification of soils. In the case of parambas with taxable trees, viz., the cocoanut, the arecanut and jack trees, the assessment was fixed

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

on the trees, that on cocoanut trees varying from three and a half annas to one anna per bearing tree according to the suitability of the locality for the growth of the cocoanut-palm and that on arecanut and jack trees, being at the uniform rate of four pies and four annas per tree respectively. When, however, the number of cocoanut tree in one acre of paramba exceeded 60, the trees in excess of that number were not assessed. Similarly, the maximum number of arecanut trees assessed in one acre of paramba was 480. All the cocoanut gardens in the State were for the purpose of fixing assessment divided into four tracts, with reference to their adaptability for the cultivation of the cocoanut palm. In the case of parambas containing more than one description of taxable trees, the assessment was fixed as not to exceed the highest assessment of a cocoanut garden containing maximum number of trees.

The highest grain value fixed for niloms in accordance with the above principles was 120 paras of paddy for one acre and for a cocoanut tree 55 nuts, from which liberal deductions were made for vicissitudes of season and the like. Thus, the Hon'ble Members will see that the State share of the produce after these deductions is converted into a money payment based on the average prices of principle crops in 20 normal years over a period of 30 years, and that the rates so fixed are to remain in force for a period of 30 years unaltered. The net value for an acre of land with a grain value of 120 paras according to the commutation rate of one fanam per para, came to Rs. 15 and the rate charged for an acre of pandaravaka Verumpattom land with a grain value 120 paras is only Rs. 7 1/2. For Jenmam or puravaka land, it is only Rs. 3—12—0. For similar lands in British Malabar in the Palghat Taluk held on Jenmabhogam tenure, corresponding to our Pandaravaka Verumpattom, the rate charged is two-thirds net or Rs. 10 per acre as against only Rs. 7 1/2 charged in our State. In Malabar for Jenmam or Puravaka lands the assessment is Rs. 6 per acre as against 3—12—0 that the Cochin Settlement has charged. The fact also remains that according to the re-settlement recently introduced in Malabar last year, the rates have been raised by 18 3/4 per cent. The Hon'ble Member will please realise how much better circumstanced our ryots are than their brethren in British Malabar. The commutation rate for the present assessment is only 4 annas 7 pies per para. That was in the year 1080. Years rolled on. We had the unfortunate war. The whole trade was dislocated everywhere. Soon after the war, owing to want of tonnage for the transport from Burmah of paddy, the price of paddy rose to one

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

rupee and even to one rupee four annas per para. The peak in prices was reached in the year 1918. The price of lands also went up, and our middle class people made large investments on land. The rate of assessment continued unabated. I may say for the information of the Hon'ble Member for South Ezhuvas that, at that time, calculated at the rate of war-price of paddy, a Pandaravaka Verumpattom land holder had to pay Government in the shape of land revenue assessment only one-twelfth, or 8 and one-third per cent and the Jenmi much less. The craze for purchasing land was then evident everywhere. The land-holders used to get 70 or 80 paras per cart load of paddy. They paid only a very small part of it as assessment The advantageous position in their finances enabled them to improve their standards of life. They began to educate their children in Colleges. Some began to send their boys even to England for higher studies. They were able to spend large sums on the marriages of their children and to keep them in ease and comfort.

Mr. George Chakyamuri.—This is quite beside the point.

Rao Bahadur Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—Now the prices have gone down. It is now just only one half of the boom price. Whereas the average price per para of paddy at that time was 14 annas, the rate now is between 6 and 7 annas. But even the present reduced prices of paddy are much higher than the one at the time of settlement as commutation rate i. e., 4 annas 7 pies per para of paddy. In regard to the cocoanut gardens, our highest rate for a cocoanut tree is 3 1/2 annas. Even now one has to sell only 7 cocoanuts to get 3 1/2 annas. For Jenmam lands, it is only 1/4 of that. Our rates of assessment are very light. Our rates compare very favourably with the British and Travancore rates. Though the prices have gone down from the pre-war rates, they are still higher than the rates adopted at the time of settlement for being the rates of assessment. When we fixed the rates for gardens at the time of settlement, we took the average of 20 years and estimated the price only at 2 rupees per hundred nuts. It is a very low price compared with the price at the time of the war. The price of cocoanuts at present ranges between 3 to 4 rupees per 100. So, the proposition that the agriculturists have to pay more than the market rates as tax alone, is one that we cannot reasonably accept.

I received two or three days ago for answer a question from the Hon'ble Member for Oorakam asking for some information about the coercive measures adopted in the current year. The question has been answered and will appear in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

answer book before this meeting ends. I find that the subordinate land revenue officers have already collected very nearly 8 lakhs. This covers a major portion of the assessment on niloms. For the Kole and Puncha niloms, our revenue demand amounts only to 1 lakh of rupees and under other heads, the amount to be collected yet comes only to 2 lakhs. These are only rough figures that I quote from memory. The coercive measures taken this year are in no way appreciably larger than in 1106 and 1107. I find that coercive measures taken in this year are not much higher than the number we took in 1106 and 1107 about this time. That is the real state of affairs. It has of course to be admitted that the land holders find it very difficult with the reduced price to keep up their improved standard of life. How can Government help it? Our Government is not superhuman.

Dr. A. G. Menon.—Like the students who are in London.

Rao Bahadur Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—I do not know how a Government like ours can materially help them. The Hon'ble Member referred to surpluses in the budget. It is true that we had budgeted a surplus of one lakh and 84 thousand rupees in 1108 budget. This is the result of our taking credit for a revenue of 2 lakhs under income-tax. But the House was not pleased to give sanction to make up this item in 1108. Therefore instead of a surplus of a lakh and odd rupees, the revised budget will show a deficit.

I do not know how remission can be granted unless we repay in a large number of cases, the money we have already collected. Therefore if we accept this resolution we will have to refund the money we have already collected. However ardently we sympathise with the people for the inconvenience now caused to them by the fact of the present low prices, interfering with their improved standards of life, we cannot help. The prices now obtaining are not less than the prices adopted by the Government when they laid down the Settlement rates. For these reasons, I am very sorry, genuinely sorry, that I cannot, on behalf of Government, accept this resolution. It is therefore my duty, my painful and unpleasant duty, to have to oppose this resolution.

Mr. George Chakyamuri.—Sir, I rise to support this resolution. The Leader of the House has placed the Government view very ably. I wish to congratulate him for that. Summarised briefly, to my mind it comes to this: The rates which were fixed in 1080 were very reasonable and according to the value that obtained then; the price of the produce has not now gone below that. So that, present taxation must

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be considered reasonable; the blame, if any, (*no blame, no blame*) rests with the holders because they have unnecessarily raised their standard of life. I would respectfully ask what the pay of the Diwan Peishkar and that of the Police Commissioner, were in 1080. (*Hear, hear*). Why was it raised ? What was the pay of the other Heads of Departments? As we go on the standard of life is bound to improve. It is not possible to cut down the standard of life and it is no use blaming people for their standard of life. We are not here to find fault with the Government. We only point out the actual situation that now exists. We want the Government to help us. (*Hear, hear*) The ryots in this country are now in absolute poverty. A good portion of the lands in the Cochin-Kanayannur Taluk belong to jenmies and institutions controlled by the Government, such as, Cochin Thirumala Devaswam and the Palaces. These properties are held under verumpattam and in the case of parambas the rate is fixed at 6 annas and 8 annas per tree. It is not possible now under the existing yield and value of cocoanut to make any margin at all, after defraying all the expenses of cultivation and paying the jenmies. I do not think, with the existing value of cocoanuts, it is possible to make more than 4 or 5 annas per tree gross. These gardens have become absolutely useless. Some measures of relief must be given to the hard-hit cultivators. I would appeal to the Government to give at least, as far as possible, to verumpattam-tenants under institutions controlled by the Government, some relief and the Government can do it without much difficulty

President.—That is not the question before the House. You introduce a fresh one.

Mr. George Chakyamuri.—I mean the Leader of the House has been finding fault with us for raising the standard of life. Instead of that, he could have suggested some remedial measures for the sufferings of the poor. I submit it is a matter which should not be so easily brushed aside by the Government. But some relief must be granted to the ryots.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—സർ, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വളരെ അതൃപ്തിയുണ്ടാക്കുന്നതരം കായ്മാണ് ഞാൻ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതു്. എങ്കിലും ഈ നിശ്ചയത്തെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. നിശ്ചയത്തിന്റെ അവതാരകൻ രോഗകാരണം ശരിയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ല. അദ്ദേഹം നിശ്ചയിക്കുന്ന ചികിത്സ രോഗത്തിനു മതിയായതുമല്ല. ഇവിടെ വലിയ സംഖ്യ കരമൊടുക്കുള്ളവരാണ് കരമൊടുക്കുകാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. അവർക്കു സാമ്പ്രം കരമിളച്ചുതുകൊണ്ടു് ഒരു സഹായമാകയില്ല. ഇവിടത്തെ ഉല്പന്നങ്ങൾക്കു വിലകൂട്ടികിട്ടാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ഗവൺമെണ്ടു് ആലോചിക്കേണ്ടതു്. നിശ്ചയത്തിൽ പറയുന്ന മാതിരി കരമിളയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഗവൺമെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്കിനു് ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം രൂപാ നഷ്ടം വരും. അതു് വാദിക്കുന്നവർ ഡേഡ് ഏജൻറിനെ വയ്ക്കാനൊ മറ്റൊ ചിലവാക്കിയാൽ രാജ്യത്തെയ്ക്കു പരക്കെ സഹായമാകും. തൊതു ബോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് കരമിളവുകൊണ്ടു രാജ്യത്തെ സാമ്പത്തിക വിഷയത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാമെന്നു വയ്ക്കുന്നതു്. ഒരു ആനയെ എതിർക്കാൻ ഒരു വടി കയ്യിലുണ്ടായാൽ ഫലമില്ല, തോക്കു തന്നെ വേണം. വടികൊണ്ടു് ആനയെ ഓടിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നതു പോലെയാണു് കരമിളവുകൊണ്ടു് സാമ്പത്തിക വിഷമത്തെ ഓടിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്.

ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാർക്കു കരം കൂടി എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഭൂമി മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടെ പരക്കെയുള്ള ഉപയോഗത്തിനായി ഗവർമ്മെണ്ടിൻെറ വകയായിരിയ്ക്കുണ്ടതാണു്. അതു് ഏതാനും പേരുടെ കൈവശമായിരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു് അവർക്കു കരം കൂടുതലാണെന്നു പറയുന്നതിൽ എന്തർത്ഥമാണുള്ളതു്? ഭൂമി പാവങ്ങളുടെ രക്ഷക്കായി ഗവർമ്മെണ്ടു വകയാക്കിത്തീർക്കാൻ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ വിപ്ലവങ്ങളും പോലും നടക്കുന്ന ഈ കാലത്തു് ഇവിടെ ഭൂമിയെല്ലാം ചിലർ കൈവശമാക്കി അവർക്കു കരം കുടിശ്ശികയായി എന്നു ബഹളം കൂട്ടുന്നതു് അസംബന്ധമാണു്. ആ വാദം പാവങ്ങളുടെ പേരും പറഞ്ഞു നടത്തുന്നതിൽ ഒട്ടും നേരില്ല. ഈ കരമിളവുകൊണ്ടു് പാവങ്ങൾക്കു ഒരു ഗുണവും ഇല്ല. പാവങ്ങളായ കരമൊടുക്കുകാർക്കും ഗുണമില്ല. വലിയ സംഖ്യ കരമൊടുക്കുവാനുള്ളവർക്കു മാത്രമെ ഇതുകൊണ്ടു ഗുണമുള്ളു. അവരുടെ ഗുണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഈ വാദം പാവങ്ങളുടെ പേരിൽ നടത്തുന്നതു എന്തിനാണു്?

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Sir, I wish to support this resolution and in doing so I wish to devote my time, if possible, to answer the points raised by the Hon'ble the Leader of the House. He was telling us or building up an argument out of the fact that the commutation rate adopted by the Settlement officers was 4 as. 7 pies. May I point out to him that there is a fallacy in this argument? He very cleverly, a very clever advocate that he is, did not tell us what the market rate of paddy then was. I have seen from many documents executed during that period that the price of paddy particularly—because I know more about it and I am confining my attention to the price of paddy than to the price of cocoanuts—was between 9 and 10 as. At the time when the market rate of paddy was 10 or 9 as. the Government adopted the commutation rate of 4 as. 7 pies. Now what is the rate of paddy? I can to-day enter into a bargain with the Hon'ble Leader of the House for lakhs of paras of paddy if he could take paddy at 7 as. per para. I tell you, Sir, the price of paddy in the country is not more than 6 as. and it is in many

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

places sold at much less even, at 5 as or 5 as. 8 pies. I am sure the Revenue Member must have known it. The Hon'ble the Revenue Member who has visited the whole of the State recently, probably, by the various and large number of tea-parties he had received from the Revenue Officers, thought that the state of affairs in the country was quite good and that everything is quite alright, and that every people is prosperous. But as a matter of fact, Sir, the condition of the poor is very sad in those places. And it is on account of that that we, the Hon'ble Members of this House, were prompted to bring forward this resolution. We are pleading for these people who solely depend on the incomes of the land and not of people who depend upon other sources of income. As the Hon'ble Member for South Ezhuvas said, he may not find it difficult to pay the tax for the land. The reason for this is that he does not depend upon the income from land. That is why he does not feel it. It is only those members whose sole income is from the land who can really appreciate the difficulty of paying the tax. The fact that they have paid the tax is no criterion of their ability to pay the tax. But it is out of the dire fear of attachment and the shame that attaches to it that they have paid the tax. (*Hear, hear.*) The Hon'ble Member has not shown the figures as to the number of coercive steps he has taken to collect the tax. I know as a matter of fact that to a Jenmi, one leading Jenmi, an attachment order was issued. That Jenmi pays more than twelve thousand rupees by way of tax and he has not made any default till now. That Jenmi has been proceeded against and more than one attachment order has been issued to him before the 15th of a particular month; and the amount has been realised by the Jenmi from various sources. In the usual course of things the Jenmi would have paid it by the 20th of the month. But there are two kists. Before the 29th the Jenmi with very great difficulty managed to pay the amount and the Government thus realised the money. I am not going to divulge the name of the Jenmi. But I know the Hon'ble Member for Revenue knows it. There are cases like that, but this is not a case to be mentioned here and if necessary I will give out the name to him. If there are cases of respectful persons who can command money are coerced or coercive steps taken against them, what will be the fate of the poor people? How are they harassed and how is this income collected? The mere fact that they have paid the tax is no criterion of their ability to pay. It is with borrowed money that the great majority of people have paid their tax. Even their credit is losing because they are not able to pay interest on the money borrowed. The abnormal fall in the price began some 2 or 3 years back and the people have begun to suffer from that. They began to borrow from that year onwards. In the first place the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

margin of profit is very small and after paying the tax and the Michavaram to the Jenmi there will be nothing left. They will not be able to pay the interest on the money they have borrowed. It is on account of this that we have brought his motion. It is not to find fault with the Government. It is not a particular fault of this Government alone. We are come here to place before the Government what exactly is the actual state of affairs of the people of the country. After all they are the backbone of the country and their interest must be the interest of the Government itself. I have, therefore, no complaint against the Government, the only complaint is against certain officers who shut their eyes against the actual state of affairs in the country and think that they are not hard hit so long as they get their pay on the first. It is only that attitude which I depricate. I do not find fault with the Government as a whole.

Then as regards balancing the budget and all that. Sir, the Government is anxious to balance their budget. What we Members say is that the people are equally anxious to balance their budget. How can they balance their budget? They are in a most pitiable condition. The Government at least has a surplus to its credit. They have also other credits. At least they can stop certain items of expenditure. But what I wish to submit is that the majority of the population are not able to meet their actual demands. I am not stating of luxuries. I am not pleading for all those things. They are finding it absolutely impossible to make both ends meet. It is to bring home that aspect of the matter that we have brought forward this resolution.

Most of the other points have been dealt with by other speakers. I do not wish to take up the time of the House more. I would only request the Government to give this small measure of relief to the people. There may not be any difficulty. If the amount can be easily disbursed to them they will very easily be able to pay off their debts. I do not think those minor points raised by the Hon'ble Leader of the House require any answer and therefore I do not propose to deal further with the subject.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—സർ, ഈ വിഷയകമായി സംസാരിക്കുവാൻതന്നെ എനിക്കു ഭയമാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ ഗവൺമെണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നു അസാധാരണയായ ഒരു ഐകമത്യവും ഉശിരും ഇതിനെ എതിർക്കുന്നതിനു് ഇവിടെ കാണിക്കുന്നുണ്ടു്. അനുദ്യോഗസ്ഥ മെമ്പർമാർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഗവൺമെണ്ടിനു് എന്തെങ്കിലും ഇടയ്ക്കുകയോ മറുപടി പറയാമെങ്കിലും അവർ സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു് ഒന്നും പറയാൻ പാടില്ലാത്ത രീതിയാണു് കാണുന്നതു്. എന്നാൽ എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളതു് പുരുക്കുമായിവിടെ പറഞ്ഞുകളയാമെന്നുതന്നെ ഞെയ്തുപ്പെട്ടതാ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈഴവ മെമ്പർ മിസ്റ്റർ. അയ്യപ്പൻ പറഞ്ഞ സംഗതികളിൽ ഒന്നു രണ്ടു ഇനങ്ങളെക്കുറിച്ചു് എനിക്കു് അല്പം സംശയമുണ്ടു്. അതിൽ പ്രധാനമായതു് ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷീകരിച്ചുകൊണ്ടു് വളരെ വിപുലമായ ഒരു കായ്പരിപാടിയാണ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതെന്നും, ഈ നിസ്സാരസംഗതിയിൽമാത്രം ജനങ്ങളെ സഹായിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആ ബുദ്ധിമുട്ടകറ്റം തീരുകയില്ലെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായത്തിന്റെ വാദമാണു്.

എന്നാൽ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട കൌൺസിലിന്റെ മുമ്പിൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വിപുലകായ്പരിപാടി ഇതുവരെയുണ്ടായിട്ടില്ല; അതുവരുമ്പോൾ നമുക്കു് അതിനെക്കുറിച്ചാലോചിക്കാം. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കഷ്കന്മാർക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ കുറയ്ക്കുന്ന സംഗതിയിൽനാംഅവരെ സഹായിക്കയല്ലേ വേണ്ടതു്? അതിലേക്കു കുറെകൂടി വിപുലമായ കായ്പരിപാടി കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അതിനേയും അനുകൂലിക്കുകയാണു് നാം ചെയ്യേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ വാദത്തിലുള്ള കായ്ത്തെ നാം അനുകൂലിക്കുന്നതെന്നുവരുമോ? കഷ്കന്മാരുടെ സങ്കടനിവാരണത്തിനു് ഇതും ഒരു പ്രധാന കാരണമായിതീരുകയില്ലേ? അതുകൊണ്ടു് നാം എല്ലാവരും ഇതിനെ അനുകൂലിക്കയല്ലേവേണ്ടതു് എന്നു് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈഴവ മെമ്പരോടു ബോധിപ്പിക്കൊള്ളുന്നു. വിശേഷിച്ചും കൃഷികൊണ്ടുമാത്രം ഉപജീവനംകഴിക്കുന്ന ആളുകൾ ധാരാളമുണ്ടു്. കൃഷിയേടൊപ്പം ധനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള മറെറ സൌകര്യങ്ങളുള്ളവരും ഉണ്ടായിരിക്കാം. മിസ്റ്റർ. ഇക്കണ്ടവാരിയർ പറഞ്ഞതുപോലെ കൃഷിമാത്രം തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സമുദായം ഇവിടെയുണ്ടു്. അവരുടെ രക്ഷയെ പ്രധാനമായി ഉദ്ദേശിച്ചാണു് ഈ പ്രമേയാവതാരകൻ ഇതു് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നാണു് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ വൈഷമ്യമുണ്ടാക്കരുതെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പരോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പ്രമേയത്തെ എല്ലാവരും ചേർന്നു പാസാക്കണമെന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

Mr. Joseph Pettah.—Sir, I also, beg to support this resolution. In doing so I have not the least idea of causing any financial embarrassment to the Government. They will appreciate the *bona fide* of what I say when they remember that when the question of income-tax was raised in the last meeting of this Council I stood stoutly by them, even against the majority of my non-official colleagues. On that occasion I found that the Government would be greatly embarrassed if their income were reduced to such an extent. On that occasion, again, it was, at least according to my view, a case where the Government could

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

have collected some money without causing general distress to the people.

But now we are concerned with the agricultural people on whom, as I have often remarked, the brunt, the heavy brunt of the present depression has fallen. It is very undesirable that on questions like this we should divide ourselves into two hostile camps as the official and non-official. I am sure that just as we non-officials are, the Government members also are concerned for the economic prosperity and the general contentment of the people. My request to them then is that they should not take up an attitude of hostility in this matter without trying to appreciate the situation; that they should translate their profuse professions of sympathy into some niggardly action at least. There is no use going into the history of the land revenue system here in Cochin. History has been already refuted by history in this Council. We have to face facts as they are. The fact of the question is this: that the agriculturists suffer acutely. We do not want to apportion the blame, whether it may be that they have raised the standard of life and that perhaps imprudently. But now the fact is that they cannot go back. We have to face facts as they are at present. Nobody can gainsay the fact that at present our agriculturists are suffering very acutely. Very many of them find this fixed revenue demand a very heavy strain. Very often they are not in a position to meet this demand except by raising loans at exorbitant rates of interest. Thus we are getting into conditions which would in the near future lead to the ruin of our agricultural classes. Now one Hon'ble Member, the Member for South Ezhuvas, was pleased to say that these agricultural classes, perhaps, well deserve to be ruined and that all land should go to the Government. But even that is not going to be the final result. Perhaps it would have been some consolation to him if all the land were to go to the Government. But as a matter of fact, it is not going to the Government, but into the hands of money-lenders, for whom, I think, the Hon'ble Member has very little sympathy. If it were the case that the Government took all the land then there might be some room at least for the argument that the general public would be benefited—a very doubtful argument though. But in this case there is no prospect of even that advantage. The lands will be passing into the hands of the money-lenders; and that would quite prejudice even the agricultural efficiency of the country. The Hon'ble Leader of the House was wondering how it was that various other items of revenue like Abkari and Stamps were on the increase. I am afraid he has not looked at the question in the proper way, or he has not properly appreciated the peculiar aspect of the present depression, in its relation to the various classes of society. We find that in the lowest strata

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of society—I am open to correction—they are even better off. Wages have not fallen proportionately to the fall in agricultural prices. Hence those people who are frequenting the toddy shops could afford to drink more toddy now with the savings they could effect in other items of expenditure; so that the income from Abkari need not show any fall at all. As regards stamps there is the other reason that we have so many transfers of property now on account of the depression. The Government might thus get an increase under this head also. But there is no disputing the fact that the agriculturists are, as a class, hit terribly. Even the Leader of the House has not controverted that point. Now, therefore, the question is whether we should or should not give them some relief, whatever might be the history of the case. Unless we give them some relief that class would be ruined. There is no use arguing that the commutation price of paddy adopted under the Settlement was only 4 annas 7 pies per parah. The question is one of present fact in Cochin and in several other places; and that fact is clear enough.

There was the proposal of the Hon'ble Member for South Ezhuvas for the appointment of a Trade Agent in order that the prices of agricultural products may be raised. It is not an easy job. All the world has experienced the depression. If it were special to Cochin, if conditions here were different from those of other countries, then the appointment of an expert might have perhaps helped to improve the trade here. But even now all the other countries—America, England and Germany where there are so many experts—are also feeling the pinch and brunt of the depression. In British India also they have had the same experience, and in many of the Legislative Councils there, similar proposals for reduction of land revenue have been made. There is, therefore, no relief going to be had by getting down an expert.

Mr. K. Ayyappan.—We are not getting down here. We want to appoint one in foreign parts.

Mr. Joseph Pettah.—The reply I would give to that proposal is that it is all quite good to have an expert to raise the prices of agricultural products; it will be a radical remedy indeed. But since that radical remedy is not obtainable now, since prices could not be raised at present, let us give to our agriculturers some temporary relief by a partial remission of the land-tax; and when prices rise we can cancel this remission and shall collect at the old rates. Let the Government by all means try to put up the prices. If they can achieve it let them do it. It is all good. But since they cannot do it now, it is well they give a remission of a portion of the land-tax to the extent

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of 12½ per cent. It would not be a serious loss to the Government. Even if it were, let us, by raising a loan, or finding the money in some other way, give this much needed relief to the poor agriculturists, on whom much of our prosperity depends. If the Government are willing, if the Government appreciate the position, I am sure without much effort they can find the means. After all, our Government is not so completely bankrupt of financial wisdom and financial statesmanship as not to be able to devise a method of giving this little relief to our agriculturists. I am sure the Hon'ble Leader of the House, the expert that he is, knowing the condition of the State so well, would be in a position, if he really appreciates the situation, to translate into action his profuse sympathy for the ryots. I am sure, the very shrewd administrator that he is, he will easily find ample means to give some relief to the suffering agriculturists. With these few remarks I support this resolution.

Mr. A. Eachara Menon.—Sir, the statement of the Leader of the House was not warranted by facts. I can place before you certain facts which will show clearly that the figures which he had been pleased to place before us is the average yield for 2 or 3 years. I cannot speak with certainty about the whole of Cochin State, but I can be certain with those relating to the Chittur Taluk. It is not possible to find many acres of land which will give 23 fold. He had been telling us that we have been spending much for our necessaries of life. Then we had not to pay our Municipal tax, the house tax, scavenging fees, the car tax and the double tax on paddy lands. These items of expenditure are also to be met now from the income of paddy lands. I had occasion to place before this House that he had been taking from people Rs. 50 for an acre of land from the forest reserve and another Rs. 50 is necessary to bring that land under cultivation. Thus an acre of land costs us Rs. 100. The Revenue Member had fixed Rs. 2—8—0 per acre as tax and thereby went against the Maharaja's order. From one acre of land we get Rs. 5 at the most. Now we find that it is very difficult to pay the tax. I am sure that it is very easy to find, from what has been placed before you, that it is very difficult to pay the taxes from the income derived from the land. For we have only left 2 rupees 8 annas after paying the tax towards the interest on the capital of Rs. 100. As for the Member for South Ezhuvas, he told us that he had very little land and so he does not know the actual difficulties of the land owner. Only the wearer knows where the shoe pinches. He placed before you some sort of Bolshevism or something of that sort.

മിസ്റ്റർ പോളച്ചിട്ടലാൻ ശോവലിൻലാലൻ:—ഞാൻ ഇന്നാ ള്ളയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നതിനൊ എതിർക്കുന്നതിനൊ അല്ല പോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

5940

കുന്നതു്. രണ്ടു ഭാഗത്തുമല്ലാതെ ന്യൂട്ടറൽ ആയിട്ടാണു് ഒരഭി പ്രായം പറയുവാനുള്ളതു്. രണ്ടു ഭാഗത്തിലും പ്രതികൂലം ട്ടഷാറി ബഞ്ചിലുള്ള വഴക്കിൽ നിന്നു് കൃഷിക്കാരുടെ നികുതി മുഴുവൻ കിട്ടിയാൽ മോക്ഷം കിട്ടുമെന്നും, രണ്ടു കൊല്ലമായി തക്കിച്ചു വരുന്നു എന്നുമല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല ട്ടഷാറി ബഞ്ചിൽ നിന്നും പറഞ്ഞതു് ഈ ഒരു ലക്ഷം രൂപാ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ വലിയ ചിലവുകളൊന്നും നടത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും, പണത്തിനു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവുമെന്നും ആണു്. അതായതു് ഈ ടാക്സു് മുഴുവൻ കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ—അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഏതാനും ഒരു ഭാഗമെങ്കിലും കുറയുന്നതായാൽ—ചിലവിനു വളരെ പ്രയാസമുണ്ടാവും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഇതു കുറച്ചാൽ കൃഷിക്കാർക്കു് മോക്ഷം കിട്ടുകയില്ല. മോക്ഷം കിട്ടണമെങ്കിൽ അതിനു് ഗവമ്മെണ്ടുതന്നെ വിചാരിയ്ക്കണം. എന്താണെന്നു വച്ചാൽ ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന നെല്ലു് ആഹാരസാധനമായതുകൊണ്ടു മുഴുവൻ തീരുന്നതുവരെ പുറമെ നിന്നും വരുത്തുവാൻ പാടില്ല എന്നും, നമ്മുടെ നെല്ലിനു് ഒരു താരിഫു് ഗവമ്മെണ്ടിൽ നിന്നും വയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടെയുണ്ടാകുന്ന നെല്ലു് തീരുവാനും ഗവമ്മെണ്ടിനു് പണമുണ്ടാക്കുവാനും സാധിക്കും. അല്ലാതെ ഈ വക തക്കങ്ങളൊന്നുംകൊണ്ടു് യാതൊരു മോക്ഷവും ആക്കും കിട്ടുകയില്ല. കൂടാതെ നാളികേരം വെട്ടിയിട്ടു് ചിലവില്ലാതെ തലമേൽ കയ്യുംവച്ചു് ഉക്കം തുടങ്ങിയിട്ടു് കുറഞ്ഞൊരു കാലമായി. അതിനു ശരിയായ ചിലവു ചെയ്യും പ്രവൃത്തിയെടുക്കുവാനുള്ള വഴി കാണിച്ചു കൊടുക്കാത്തതിന്റെ ദുഷ്യമാണു് കാരണമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെയുള്ള കായ്ങ്ങളും എങ്ങിനെയാണു് പ്രവൃത്തിച്ചു ശരിയാക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാതെ നാമും ഗവമ്മെണ്ടും തമ്മിൽ വഴക്കുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അതു് ഈ പാവപ്പെട്ടവക്കു് ക്ഷയരോഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അവർ ഇങ്ങിനെ കുറെക്കാലമായി പണം തരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടു് ആദായനികുതി കൊടുക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ വസ്തു വാരവും മാറവും അന്തസിനു് കുറവു വരാതിരിക്കുവാനാണു് നോക്കുന്നതു്. ഇതൊന്നും ഗവമ്മെണ്ടിനു് അറിയുവാൻ ഇടയില്ല. ഇതു് ഓരോരുത്തരുടേയും സ്വന്തകായ്യമാണു്. ഇതിനുവേണ്ടിയൊക്കെ നാം തമ്മിൽ തല്ലികൊണ്ടിരുന്നാൽ ഒരു ഗുണവുമില്ല. അതിനിടവരാത്ത വിധത്തിൽ വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നു മാത്രമെ എനിക്കപേക്ഷയുള്ളു.

Mr. M. A. Chakko.—Sir, I rise to oppose this motion. I rise to oppose it not on the ground advanced, or anything similar to what has been said, by the Hon'ble Member for South Ezhuvas. But I should take a different ground.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Ayyappan.—No other reasonable ground can you find.

Mr M. A. Chakko.—I oppose the motion simply because I cannot support it in toto. The case before the House, as represented by the Hon'ble Mover, is that the agriculturists with the prices ruling now cannot make both ends meet. The Hon'ble Member for the Government, the Leader of the House, also said that the difficulty of the Government is the same, viz., the Government also cannot make both ends meet. So the budget, which is a thing inevitable both for the Government as well as for the citizen, will not balance. The remedy that the agriculturist suggests is that 'let me balance my budget; let the Government look for themselves whether they balance it or not; it is not my concern'. That way of looking at the question will not bring us nearer to the solution of the problem, viz., the prosperity of the country, which I think is the aim of both. The Hon'ble Member for Nemmara had just mentioned that the paramba land owners may be left out and the Government should give some sort of relief to the nilam holders. Perhaps he has been partial to those who cultivate paddy and bring up food grains because he does not realise the difficulties of the cultivators of the littoral tract in Cochin-Kanayannur Taluk and part of the Mukundapuram and Trichur Taluks where cocoanuts, the staple produce of the country, grow. I should think that cocoanut growers are more hardly hit than the growers of paddy. The price of cocoanuts and the bye-products of cocoanuts, as it were, such as, coir and fibre has gone down far too low that the paramba land owners are in great difficulty to pay Government revenue at the proper time. I would urge that no distinction should be made between agriculturists of dry or wet lands. That distinction is invidious. It will not cure the malady that we have to find a treatment for. Then the Hon'ble Member for Government was just mentioning that the commutation rate was fixed at a time when the prices were not so high as what were ruling some decades afterwards. The prosperity that came in its wake and which the people relied on to raise their standard of life disappeared. It is thus that they are hard hit, and therefore nothing can be done now to improve the situation. Some reference has been made by the Hon'ble Member for South Ezhuvas—he has elicited information from the Government—about the percentage that would be the impost in the shape of tax on the produce or yield of land. If we approach the question that way we will find that in Cochin lands are assessed under different varieties of tenure. First of all comes the Janmam, second comes the Kanam and lastly the Pandaravaka Verumpattam. The Pandaravaka Verumpattam

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

lands bear the heaviest burden of taxation ; they perhaps yield the highest percentage of revenue also. If I am wrong I may be corrected. If some relief has to be given, which at the same time would not affect the balancing of the Government budget, I should think the relief should be given for the Pandaravaka Verumpattam lands. The Hon'ble Member for Pallivirutti has been mentioning something about the Government Devaswams and Janmam lands which are leased as Verumpattam on pattas and said that these lands are assessed at the rate of 8 annas or more. These lands deserve greater relief than the other kinds of lands. But it is outside the cognisance of the Government because land-holders are themselves tenants of the Government or Pattadars of Government. Leaving those classes of lands apart this House and the Government would be right to concentrate their attention on the Pandaravaka Verumpattom which bear the highest rate of assessment. If a promise is extended that all lands will be treated as Janmam till the distress is past, then I think the relief will go to those who need it the utmost. The Pandaravaka Verumpattam lands are held generally by small holders. Janmam lands are reserved in olden times to the Devaswams, Brahmaswams, Madampies and Cherumadampies. Many of them do not stand in need of relief. It is the other class of people who hold Pandaravaka Verumpattam lands that are hard hit. The names Pandaravaka means that which belongs to the Government and Puravaka Janmam that which is outside the Government. Therefore if some relief is the idea, the House should concentrate upon these alone. I would suggest that the tax on Pandaravaka Verumpattam lands may be reduced. The other points about the Stamp Revenue and Excise Revenue and so forth will not be of much advantage if we take them into consideration now. As the Hon'ble Member for Adur has mentioned stamps might have got greater sale on account of litigation or transfer of property. Both of them are not signs of prosperity in the land. It is an anomalous fact that though the agriculturists are hard hit, the labourers are not so much in distress. It is because food grains are cheap. When food grains are cheap the labourer is able to spare a little money for toddy and other intoxicants. This goes to swell the Excise revenue. For these reasons I have to oppose the motion. At the same time I recommend the feasibility of granting some relief in the case of Pandaravaka Verumpattam lands.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—നികുതി കുറയ്ക്കേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഈ നിയമസഭയിൽ ഇതിന്റെ അവതാരകൻ ഒരു പ്രമേയം കൊണ്ടുവന്ന അവസരത്തിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് അനുകൂലമായ വിധത്തിൽ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ സംസാരിച്ചുമെന്നൊ, അദ്ദേഹം ശവമെടുത്ത് കാഴ്ചവിട്ടു. ഒരു ഔചിത്യവും കുറവു വെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യ്യുവാൻ സമ്മതിയ്ക്കുമെന്നൊ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ഞാൻ വിചാരിയ്ക്കുന്നില്ല. അനേക കാലമായി ഈ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷന്റെ നടപടികൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഗവമ്മെണ്ടുകാര്യ്യം സ്വന്തം കാര്യ്യംപോലെ നോക്കുന്ന ആളാണെന്നു് നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ഗവമ്മെണ്ടു കാര്യ്യങ്ങളിൽ നാട്ടുകാരെ മറന്നു പ്രവൃത്തിക്കാറുള്ളതും നമുക്കു് അനുഭവമാണു്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമായ മറുപടി നികുതി വർദ്ധനയുടെ കാലത്തെ നെല്ലു വിലയും ഇപ്പോഴത്തെ വിലയും നോക്കിയാൽ നികുതി കുറവു ചെയ്യുവാൻ കാരണം കാണുന്നില്ലെന്നാണു്. എന്നാൽ ഈ മറുപടികൊണ്ടൊന്നും ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടു് അവസാനിക്കുന്നതല്ല. ഈ കൊല്ലത്തെ നികുതിയിൽ എട്ടു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക പിരിഞ്ഞുവെന്നു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു നാട്ടുകാർക്കു കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീരെ ഇല്ലെന്നാണോ ഗവമ്മെണ്ടു പറയുന്നതു്. ഗവമ്മെണ്ടിനു കൊടുക്കേണ്ടതായ നികുതിയായതൊരു തക്കവും കൂടാതെ കൊടുത്തു എന്നതു് ജനങ്ങളുടെ മഴ്ച്ചാടയെ തെളിയിക്കുകയല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് വലിയ തെറ്റാണു്. നികുതിയിൽ കുറവു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു് പലരും ഇവിടെ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നുതന്നെ നാട്ടുകാർ സർക്കാർ നികുതികൊടുക്കേണ്ട കാര്യ്യത്തിൽ വളരെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ ഇനിയും കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണോ വേണ്ടതു്? നികുതിയിൽ സ്വല്പം എന്തെങ്കിലും കുറവുചെയ്യുതരണമെന്നു് ഈ സഭയിൽ ജനപ്രതിനിധികൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതിനനുകൂലിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതു് മഴ്ച്ചാടയാണോ? നികുതി കൊടുക്കേണ്ടവർ പറയുന്നു.—"ഞങ്ങൾക്കു തരുവാനുള്ള സംഖ്യ തന്നുകഴിഞ്ഞു; അതിൽനിന്നു് അല്പമെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരിക". തരുവാനുള്ളതു് തന്നതിനു ശേഷമാണു് അവർ സങ്കടം പറയുന്നതു്. സംഖ്യ കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടതായ ഒരാൾ മുഴുവൻ സംഖ്യയും പലിശയും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയശേഷം സ്വല്പം പലിശയെങ്കിലും കാലസ്ഥിതിയാലോചിച്ചു് വിട്ടുതന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു പറയുന്നു. ഈ അപേക്ഷയെ തീരെ തള്ളിക്കളയുന്നതു് മഴ്ച്ചാടയാണോ? അതിനനുകൂലിക്കാതിരുന്നാൽ പരമാർത്ഥത്തിൽ വളരെ വിഷമമുണ്ടാവാനിടയുണ്ടു്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാം കാലതാമസം കൂടാതെ ഇതിനെപ്പറ്റി ഓർക്കേണ്ടതായ ഘട്ടം വരും. അവർ പത്തായങ്ങളും മറ്റും കരുതി വയ്ക്കേണ്ടതായും വരും. രണ്ടു കൊല്ലത്തിനകം ഈ സ്ഥിതിവിട്ടു് നെല്ലായിട്ടും നാളികേരമായിട്ടും മറ്റും സമ്പളം കിട്ടിത്തുടങ്ങും. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അവ ഇട്ടു സൂക്ഷിയ്ക്കുവാനുള്ള സൌകര്യ്യം കാണുകയില്ല. അതിനുവേണ്ടിയാണു് കാലേകൂട്ടി സ്ഥലം ഒരുക്കിക്കൊള്ളുകയെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഇതാണു് ആദ്യമായി എനിയ്ക്കു ഗവമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടപേക്ഷിയ്ക്കുവാനുള്ളതു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അമേരിയ്ക്കയിലൊ മറെറാ ഗോതമ്പു് ശമ്പളമായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു് ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതും ഗവർമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രത്യേകം കാര്യമായിട്ടു വയ്ക്കുണ്ടെന്നാണു്. ഇതു് തീരെ നിസ്സാരമായിട്ടുള്ള ഒന്നല്ല. ഇന്നു് ൫൦,൦൦൦—ം ൫൦,൦൦൯—ം പറനെല്ലു് പത്തായത്തിലിട്ടുകൊണ്ടു് ഗവർമ്മെണ്ടിലേയ്ക്കു കരം കൊടുക്കുവാൻ കയ്യിൽ പണമില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടനുഭവിയ്ക്കുന്ന ആളുകളും ഈ സദസ്സിൽ തന്നെയുണ്ടു്. സാധാരണ ഇടമദ്ധ്യകാരുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു ഉഹിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണു്. നികുതി കുറവു ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഇത്രയും ആവലാതി പറയുമ്പോൾ അതിനെ കേട്ടു് ചിരിയ്ക്കുകയല്ല വേണ്ടതു്. അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ ചിരിയ്ക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ—ഇതിനു കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ എന്തെങ്കിലും നിവാരണമുണ്ടാക്കി കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ—അടുത്തുതന്നെ ഒരു കലാപം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതും നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതാണു്. നാട്ടുകാർക്കുള്ളതിൽ അല്പമെങ്കിലും ക്ഷാമദേവത അധികശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഗവർമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ബാധിയ്ക്കാതെയിരിയ്ക്കുന്നതുകണ്ടു സങ്കടപ്പെടുന്നവരിൽ ഒരുത്തനാണു ഞാൻ. കുറച്ചെങ്കിലും ഈവക സങ്കടം അനുഭവിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ വളരെ പ്രയത്നിച്ചുവെങ്കിലും സാധിച്ചില്ല. നികുതി ചുമത്തിയ കാലത്തു് നെല്ലിനു് ര ണ. ൬ പൈ ആയിരുന്ന വില എന്നു പറഞ്ഞുവെല്ലൊ. അന്നു് ദിവാൻപേഷ്കാരുടെ ശമ്പളമെന്തായിരുന്നു? ഇന്നു ശമ്പളമെന്താണു്? അന്നുണ്ടായിരുന്ന ശമ്പളം ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയാൽ മതി എന്നുണ്ടെങ്കിൽ നികുതി കുറയ്ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എതിർത്തു് പറയുന്നതിൽ ന്യായമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാം. ഞങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഞങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കട്ടെ. അല്ലാതെ ഞങ്ങളുടേയും നിങ്ങളുടേയും കാര്യം നിങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് ബുദ്ധിമുട്ടുവരുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ഞങ്ങളും നോക്കുന്നതായാലും മതി. അങ്ങിനെ ആയാലും ഞങ്ങൾക്കു സങ്കടമില്ല. അങ്ങിനെ ആയാൽ അധികകാലം നിങ്ങൾക്കു കാര്യം നോക്കേണ്ടതായി വരില്ല. രണ്ടുകൂട്ടരുടേയും കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഞങ്ങൾക്കാണു് അവകാശമെന്നു പറയുന്നതു് വലിയ കഷ്ടമാണു്.

ഇക്കാര്യത്തിൽ എനിയ്ക്കു് ദിവാൻജി അവർകളോടു് നേരിട്ടു് ഒരപേക്ഷയുള്ളതു് സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാരുടെ വിയർപ്പുതുള്ളികളെ സ്വരുകൊണ്ടു് ഒപ്പിയെടുത്തു് ഈ മാതിരി കായലിൽ കലർക്കരുതേയെന്നേയുള്ളു. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ലേശമെങ്കിലും ശ്രദ്ധമില്ലാത്തവരും എന്താണു് കൃഷിയെന്നും നികുതി എങ്ങിനെ കൊടുക്കുന്നുവെന്നും ഉള്ളതു് കടലാസിൽ മാത്രമല്ലാതെ കണ്ടിട്ടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ല്ലാത്തവരും, വിരിപ്പ്, മുണ്ടകൻ എന്നുള്ള വാക്കുകൾ പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും അതെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ തക്ക അറിവില്ലാത്തവരും ഇവിടെ പലരും ഉണ്ട്. അവരോട് കൃഷിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞാൽ ഫലമെന്താണ്? ഒരു മാന്യ മെമ്പർ ഒരു തുണ്ടു പറമ്പിനു് ര് ക. നികുതി കൊടുക്കുവാനുള്ളതു് യാതൊരു പ്രയാസവും കൂടാതെ കൊടുത്തുവെന്നും ഈ സംഖ്യ കുറവുചെയ്യൽതന്നെ വലിയ സഹായമാകയില്ലെന്നും പറയുകയുണ്ടായി. ഈ നാലുറുപ്പികക്കാരുടെ കാര്യം പോകട്ടെ. നാലായിരം ഉറുപ്പിക കൊടുക്കേണ്ടവന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണെന്നു് ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—അതുതന്നെയാണു് പറഞ്ഞതു്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഇതു അന്ധതയുള്ളവരും ഉണ്ടല്ലോ എന്നുമാത്രമേ എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളൂ. കാര്യത്തെഗൗരവത്തോടെ വല്ല വാക്കുകളും കുറെ കൂട്ടുമായി തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു് എന്റെ സങ്കടംകൊണ്ടുമാത്രം പറയുന്നതാണെന്നു വിചാരിച്ചാൽ മതി. ഉൾനാടുകളിലെ സ്ഥിതി യാതൊന്നും അറിയാത്തവർ പറയുന്നതിനെ ഗൗരവമായി ആലോചിക്കുവാനില്ല. എന്നാൽ ഇതൊന്നുമല്ല രാജ്യത്തെ സ്ഥിതി. ഉൾനാടുകളിൽ താമസിയ്ക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കുമാത്രം പരിചയവും മറവുമില്ല. ഞങ്ങൾ രാപകൽ നല്ലവണ്ണം പ്രയത്നിച്ചു കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽനിന്നും നികുതി കൊടുത്തു് ബാക്കിയുള്ളതുകൊണ്ടു് ഉപജീവനം കഴിച്ചുവരുന്നവരാണ്.

ഇവിടെ ആനയെ വീഴ്ത്തുവാൻ തോക്കാണ് വേണ്ടതെന്നു ചിലരുണ്ടായി. യാതൊന്നും കൂടാതെതന്നെ തുമ്പുമുണ്ടു് മുരുട്ടിയെറിഞ്ഞു് ആനയെ വീഴ്ത്തിട്ടുള്ള ആളുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

മിസ്റ്റർ ജാജ്ജു് ചാക്യാമറി.—ആരാണു്?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ആരും മരിച്ചുപോയി. അതു പിന്നെ പറയാം. ഇതു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈഴവമെമ്പർ പറഞ്ഞതിനുള്ള മറുപടിയാണു്. ആനയെ വീഴ്ത്തുവാൻ തോക്കു വേണമെന്നല്ല; തുമ്പുമുണ്ടു മതി. എന്നാൽ അതു് പ്രയോഗിക്കുവാൻ അറിയണമെന്നേയുള്ളൂ. ജനങ്ങൾക്കുള്ള കഷ്ടത്തെ തീർപ്പാൻ ഗവർമ്മെണ്ടിനു വിഷമമില്ല. അവരെ രക്ഷിയ്ക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചാൽ തീർച്ചയായും ഗുണമുണ്ടാകും. അതിനു വേണ്ട ഉപദേശം കൊടുക്കുകയല്ലാതെ ജനങ്ങൾക്കു ദോഷമായിട്ടുള്ളതൊന്നും ഗവർമ്മെണ്ടിനെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിയ്ക്കാതിരുന്നാൽമാത്രം മതിയെന്നേ എനിയ്ക്കു പറയുവാനുള്ളൂ.

ഇനി ഒരു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുകൂടി എനിയ്ക്കു മറുപടി പറയുവാനുണ്ടു്. നികുതി കുറവിനെ സംബന്ധിച്ചു് സംസാരിയ്ക്കുന്നതു് അടുത്ത തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടുകിട്ടണമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട തെക്കെ ഈഴവ പ്രതിനിധി പറയുകയുണ്ടായി. ഓരോരുത്തരും അവനവന്റെ മനഃസ്ഥിതി പോലെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യാണ് പ്രവൃത്തിയുടെ സംസാരവും. ഞാൻ പറയുന്നതു് എന്റെ അനുഭവമാണ്. എനിക്കുള്ള ഗുണവും ദോഷവും ഞാൻ അനുഭവിച്ചും കാണും. എന്റെ പ്രവൃത്തി വോട്ടുകിട്ടുവാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണെങ്കിൽ സബ്മെമ്പർമാരുടേയും പ്രവൃത്തി വോട്ടു കിട്ടുവാൻ അയിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിയ്ക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇത്രമാത്രമെ പറയേണ്ടതുള്ളൂ.

ഇനി ഗവൺമെണ്ടിനോടു് താഴ്മയായി ഒരപേക്ഷയുണ്ടു്. ൨൫ % കുറയ്ക്കണമെന്നൊരു പ്രമേയം ഇതിനുമുമ്പുതന്നെയിട്ടു് ചേത്തു കാണുന്നുണ്ടു്. അതു നോക്കിയാലും ഈ ൨൫% കുറച്ചാൽ പോര, കൂടുതൽ വിട്ടുകിട്ടണമെന്നു് ജനങ്ങൾക്കൊക്കെ ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നറിയാം. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഒരു പ്രമേയം ഇവിടെ അവതരിപ്പിയ്ക്കുവാൻ ഇടയാക്കാതെ ഈ ൨൫% കുറവിനെ സ്വീകരിച്ചു മുഴുവൻ സാധിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഒരു സഹായം ചെയ്തുകൊടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ബലമായി പിൻതാങ്ങുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി.—നികുതികുറവു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഈപ്രമേയത്തെസംബന്ധിച്ചു് പല മാന്യമെമ്പറന്മാരും ഇവിടെ സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അവർ പറഞ്ഞതിൽ കൂടുതലായിട്ടൊന്നും സംസാരിയ്ക്കുവാനുണ്ടായിട്ടല്ല ഞാൻ ഇപ്പോൾ എഴുനേറ്റതെന്നുള്ളതു്. ആദ്യമേ ഞാൻ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിയ്ക്കുവാൻ എഴുനേറ്റാൽ ജന്മികളുടെ കായ്ത്തിൽ അവർക്കു ലാഭമുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് നികുതികുറയ്ക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നുപറയും. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ജന്മികളല്ല ഈനികുതി കൊടുക്കുന്നതു്. ജന്മികൾ വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർ മാത്രമാണു്. ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുകയും, ആദായമുണ്ടാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതു് പാവങ്ങളാണു്. അവർ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്ന ആദായം കൊണ്ടാണു് ഗവൺമെൻറിലേയ്ക്കു് ഈ ജന്മികൾ നികുതി കൊടുക്കുകയും അവരുടെ മറ്റു ചിലവുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ഈ ജന്മികൾക്കു് സാധാരണമായി കിട്ടിവരുന്ന ആദായം അടയ്ക്ക, നാളികേരം നെല്ലു്, മുതലായവയിൽനിന്നാണു്. ഈ അടയ്ക്ക, നാളികേരം മുതലായ സാധനങ്ങൾ ചിലവാകാതെയിരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് അവയ്ക്കു നികുതി കൊടുക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്നതു്. അതിനാൽ ഒന്നുകിൽ അവയ്ക്കു നികുതി ഇളവുചെയ്തുകൊടുക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ അതായതു് സാധനങ്ങളുടെ ഓഹരിമാത്രം നികുതിയായിട്ടെടുക്കുക, അതായതു് ഒരാളുടെ പക്കൽ പത്തു പറ നെല്ലുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ നികുതിയ്ക്കു് ഇത്ര പറനെല്ലു നികുതി തരണം എന്നാക്കുക. ആ രീതി വരുത്തിയാൽ നല്ലതാണു്. ഇതിനുമുമ്പു് ഗവൺമെൻറിനു് നെല്ലിനു് ആവശ്യം ഉണ്ടായിവന്നപ്പോൾ ഒരു രൂപയിൽ കുറഞ്ഞു നെല്ലു വില്ക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു എന്നാൽ നെല്ലിനു വില കുറഞ്ഞുവന്നിരിയ്ക്കുന്ന ഈ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അവസരത്തിൽ മുമ്പു പറഞ്ഞമാതിരി പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നെല്ല് വണ. യിൽ കുറഞ്ഞു വില്ക്കുന്നതിനെ തടയുക. ഇപ്പോൾ നെല്ലും അരിയും ഏറെയുണ്ട്. അതു വാങ്ങിയ്ക്കുവാനാളുണ്ടായിയെന്നു വന്നാൽ അതു ബാക്കി വരികയില്ല. ഈ ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ സെറാൽമെൻറു കാലത്തു് നെല്ലിനു് ധാരാളം ചിലവുണ്ടായിരുന്നു. അന്നെങ്ങും പുറത്തുനിന്നു് ഇത്ര അധികം നെല്ല വന്നിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ദിവസ്സമൊന്നുക്കു് കപ്പൽ നെല്ലുവീതം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പണം വിളയുന്നതായ ഭൂമി കുറച്ചെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു തന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെതിലും നികുതി കുറെകൂടി കൂട്ടിക്കൊള്ളുവാൻ ഞങ്ങളും തീച്ചയായും സമ്മതിയ്ക്കുമായിരുന്നു. സെറാൽമെൻറു കഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെ ഇതുവരേയും യാതൊരാവലാതിയും ആക്ഷേപം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുപോയിട്ടു് ഇപ്പോൾ മൂന്നു കൊല്ലമായി നികുതി കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയാണിരിയ്ക്കുന്നതു്. പതിനഞ്ചു ഏക്കർ കൃഷിചെയ്യുന്ന ഭൂമി ഒരാൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതിൻെറ വിളവിൽ പത്തിരട്ടി നെല്ല വിറ്റാൽ മാത്രമെ നികുതി കൊടുപ്പാൻ മതിയാവൂ. ഇതു് ഞാൻ നേരിട്ടു് കൃഷിചെയ്യുന്ന ഭൂമിയെ സംബന്ധിച്ചാണു പറയുന്നതു്. പക്ഷെ എല്ലാ ഭൂമിക്കും അങ്ങിനെയാണോ നികുതി വച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു് എനിയ്ക്കു സംശയമാണു്. നികുതി കെടുക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കാത്തതിൻെറ പ്രധാന കാരണം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ വിളയുന്ന സാധനങ്ങൾക്കൊന്നും വിലയില്ലാതിരിയ്ക്കുന്നതു തന്നെയാണു്. അവ ഒന്നുംതന്നെ വിലവാകുന്നില്ല. എങ്ങിനേയും ഗവൺമെൻറിനു് നികുതി കിട്ടണമെന്നാണു് ഗവൺമെൻറു പറയുന്നതു്. എന്നാൽ നെല്ല ശരിയായ വിലക്കു വിൽക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കാതെ പലരും ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ടു്. പറയുന്നു് ണ. കിട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ നണ. യ്ക്കു് തരാമോ എന്നു ചോദിയ്ക്കുന്നു. സർക്കാർ നികുതിയ്ക്കു് പണത്തിനു പകരം സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുകയാണു വേണ്ടതു്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ മാത്രമേ നികുതി കൊടുക്കുന്നവർക്കു രക്ഷയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് ഗവൺമെൻറു് ഈക്കാര്യം നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ—ഭൂമിമുഴുവൻ ഗവൺമെൻറിനാകുണമെന്നാണു് ഗവൺമെൻറു മെമ്പറന്മാർക്കുദ്ദേശമുള്ളതെങ്കിൽ—അതു വളരെ താമസിയാതെ സാധിയ്ക്കുന്നതാണു്. ഈ രീതിയിൽ തന്നെ ഇനിയും ഒരു രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലം കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ ഭൂമികളെല്ലാം ലേലംവിളിച്ചു് ഗവൺമെൻറിൻെറ വകയാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കും. ഇതു് എല്ലാവർക്കും ഒന്നുപോലെ ആവശ്യമുള്ള ഒന്നായതുകൊണ്ടു് നികുതി ഇളവുചെയ്തു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ വളരെ മനഃക്ലേശത്തിനിടയുണ്ടു്. അതു് ഈ ഭൂമി കൈവശമിരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേയുള്ളു. അതിനാൽ ഈ കാര്യം ഗവൺമെൻറു വളരെ ഗൌരവമായിട്ടാലോചിയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നാണു് എൻെറ അപേക്ഷ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. P. Krishna Menon.—Sir, I think that the distress has become so acute that the Government will be pleased to look into the question with a sympathetic eye rather than rely entirely upon facts and figures which are more or less of antiquarian interest. On hearing the Hon'ble the Leader of the House, one would have thought that the question here was with regard to the justification or otherwise of fixing the rate at the time of the Settlement in 1080. To put it briefly what the representatives of the people have brought to the notice of Government is that for some reason or other which we cannot explain, depression has gone to that length that especially the agriculturists find it difficult to pay the land revenue to the Government. Now to my mind it appears the only two questions that the Government ought to consider in this connection are (1) whether the statement of the distress made by the people is true and (2) if true, whether anything can be done to relieve that distress. As for the truth of the statement, I need not go further than the Hon'ble the Leader of the House because he has been expressing his sympathy at least half a dozen times and when he expresses sympathy I believe it is because he believes in the real distress of the people. If not, there is no meaning in expressing that sympathy. Now if it is a fact, the only other question that the Government ought to consider is whether it is possible for the Government to do anything. Now the only objection raised so far as I can see, on behalf of the Government is that Government may find it almost imperative that what has been realised has to be refunded. Well, even if that is so, why not refund which you have collected and which you think now to be unreasonable collection? Now, it is justifiable collection, we all know. But if the Government is convinced that there is real distress and the money collected was collected under great pressure, is there not some justification for the Government in looking with a sympathetic eye? Now it is said, on more than one occasion I have heard it said here, that though the Government side is known as the official side, the aim of the Government as well as the aim of the representatives of the people are one and the same, namely, the prosperity of the people. If such a step is necessary for the prosperity of the people, I do not see why the Government should take shelter under excuses of some sort or other. Now there is no difficulty whatever in giving some relief at least and when the facts have all been placed before the House I don't think much advantage will be derived by going over the same tract on these facts. As there is no question of the acuteness or otherwise of the distress, I think the Government will do well to see whether something cannot be done. Though it may not be an entire cure for the malady, it may be some relief. With these few words I beg to support this resolution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Bahadur Mr. T. V. Kasturi Ranga Ayyar.—I have only to thank the Hon'ble Members for Urakam, Adur and Thiruvilluamala for the compliments paid to me. I have nothing to add.

Mr. Paul Mampilli.—I believe that all the objections that have been raised by the Hon'ble Member for Revenue and two other Members from the non-official side have been answered by the Members who spoke in favour of the resolution. The one argument advanced by the Hon'ble Member for Revenue is that the commutation rate fixed in 1080 was 4 as. 7 pies. That theory has been exploded by my friend the Hon'ble Member for Urakam by saying that the Hon'ble Member for Revenue has not stated what the market rate prevailing at that date was and from facts stated by the Hon'ble Member for Urakam it has been made clear that the market rate prevailing in 1080 was much higher than the commutation rate fixed then. The commutation rate was fixed on the basis of an average for 30 years previous to 1080. The prices during earlier years of this period must have been very very low and taking the average the Government must have arrived at 4 annas 7 pies, while the actual market rate was much higher. Then another argument advanced by the Hon'ble Member for Revenue is that by the remission of land revenue the big jenmies are to be benefitted. But if the attachment and sale proclamations appearing in the Gazette are any index of the situation I think it is the poor middle class agriculturists that are suffering, because I don't find, lands of big jenmies being proclaimed for sale.

Then two other non-official Members of this House also opposed this resolution. The Hon'ble Member for Vellarapilli though he began by opposing the resolution, I am glad to say that after all his arguments he ended by supporting me. He wants that the remission should be given to Pandaravaka verumpattam lands but not to jenmam lands. And then the Hon'ble Member for South Ezhuvas said that he did not find any difficulty in paying a tax of Rs. 4 which he had to pay for his land. I too have a few rupees to pay as tax for a few plots of land that I possess. I do not find any difficulty in paying this. But that is not the case of others who own much more lands than I. Persons who get income from other means may find it very easy to pay the tax. That is no ground for saying that others who own lands and have no other source for money can pay the tax so easily. Another remedy suggested by the same Hon'ble Member is the appointment of trade agents in foreign parts. Of course it is a good suggestion and it is one of the methods which may be adopted for giving some relief to the agricultural population. By advertisement of our produce in foreign contries, demand for our articles may be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

created and thus enhance their value also. But I believe that by the time the remedy is brought into effect the patient would have died in the meanwhile. That will not give any immediate relief at all. That might bring relief a few years hence. But before that time, as the Hon'ble Member wanted, all the lands would have gone into the hands of the Government or would have concentrated in the hands of big capitalists. With these few words, I press the motion to a division.

Resolution put and carried.

(4) Birth-control Clinics.

Mr. K. Ayyappan.—"This Council recommends to the Government to institute birth-control clinics in the important hospitals of the State to give advice on birth-control to those who are in legitimate need of it."

സർ, പുതുതായി ഈ നിശ്ചയത്തെപ്പറ്റി എനിക്ക് അധികം പറയാനില്ല. ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ട് ഈ സഭ കൊമുന്നോട്ടുപോന്നിരിക്കണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മുമ്പ് ഈ നിശ്ചയം എതിർത്തവർ ഇപ്പോൾ ഇതിനു അനുകൂലിക്കാം. ജനനനിയന്ത്രണ പ്രസ്ഥാനത്തിനു ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ട് വിജയമല്ലാതെ പരാജയം ഒരിടത്തും വന്നിട്ടില്ല. മൈസൂരിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ ബർത്ത് കൺട്രോൾ ക്ലിനിക്സ് ഇതേവരെ നിറുത്തിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതുപയോജനകരമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഊഹിക്കേണ്ടതു്.

ജനസംഖ്യ കുറക്കാൻവേണ്ടി ചിലർ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ഉദ്ദേശമല്ല എന്റെ നിശ്ചയത്തിനുള്ളതു്. ശിശുവിന്റെയും മാതാവിന്റെയും ആരോഗ്യത്തിനുവേണ്ടി ജനനനിയന്ത്രണം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം ചിലപ്പോൾ നേരിടാറുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആവശ്യമുള്ള ഉപദേശം കൊടുക്കണമെന്നേ എന്റെ നിശ്ചയത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളു.

ജനനനിയന്ത്രണം മതത്തിനു് എതിരാണെന്നു പറഞ്ഞു് ചിലർ അതിനെ എതിർക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു് ആവശ്യമില്ലാത്തതാണു്. മനുഷ്യരുടെ പുരോഗതിയ്ക്കു തടസ്ഥമായിനില്ക്കാൻ മതത്തെ അനുവദിക്കരുതു്. മനുഷ്യരുടെ പുതിയപുതിയ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു് മതം വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ മതത്തെ തള്ളിമാറി മനുഷ്യർ മുന്നോട്ടുപോകേണ്ടിവരും. മതംമാത്രമല്ല മർത്തനു് അടിസ്ഥാനമായ ദൈവവും മനുഷ്യരുടെ വളർച്ചക്കനുസരിച്ചു് വളരുന്നതായിട്ടാണു് അനുഭവം.

പിന്നെ ജനനനിയന്ത്രണവാദത്തിനുള്ള ഒരു പ്രതിബന്ധം, വേറും സെൻറിമെൻറാണു്. അതു് പരിചയംകൊണ്ടു മാറികൊള്ളുന്ന ഒരു രോഗമാണു്.

ജനനനിയന്ത്രണംസംബന്ധിച്ചു അറിവു ജനങ്ങൾ ദുരുപയോഗംചെയ്യുമെന്നാണു് വേറൊരു ആക്ഷേപം. ദുരുപയോഗം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു അറിവും ഇല്ല. സയൻസിനെ ചിലർ ദുരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly